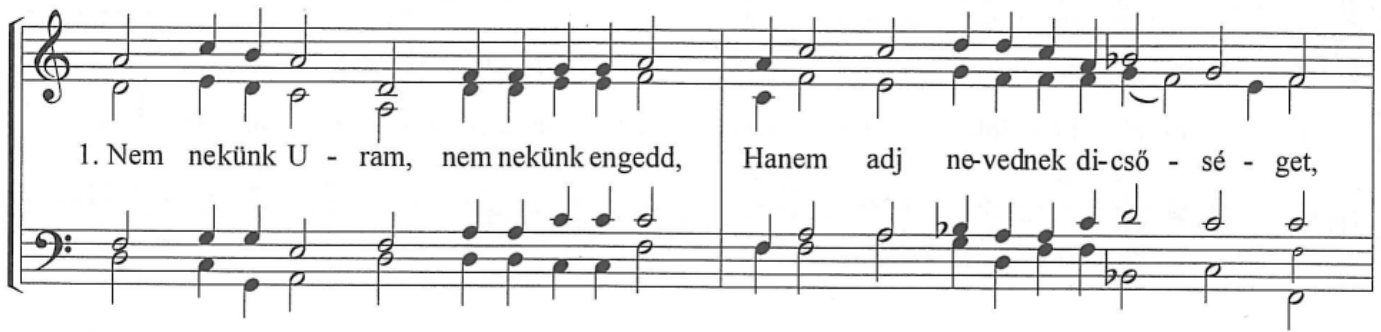

115. ZSOLTÁR

1. Nem nekünk U - ram, nem nekünk engedd, Hanem adj ne-vednek di-cső - sé - get,

A te nagy hú - sé - ge - dért! Mit csú-fol-ná - nak a pogány né-pek,

Mond - ván:hol va - gyon az ő Is - te-nek, Ki meg-ment-het - né ő ket.

2. De Istenünk ő nagy erejével, Amit csak akar, mindent megmível
Mind mennyen és e földön.
De sok bálványuk a pogányoknak Aranyból, ezüsből csináltattak
Embereknek kezében.
3. Szájuk vagyon nékik, de nem szólnak, Szemük vagyon, de semmit nem látnak:
Nincs elevenség bennük.
Kezüik vagyon, de semmit nem fognak, Lábuk is vagyon, mégsem járhatnak,
Nem szólal az ő nyelvük.
4. Kezüik vagyon, de semmit nem fognak, Lábuk is vagyon, mégsem járhatnak,
Nem szólnak ő torkukkal.
Hasonlók ezekhez, kik ezeket Csinálják, és kik tisztelik őket,
Egyenlőek egymással.